

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 23. avgusta 2021. godine
Ref. br.:RK 1841/21

**REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI
u**

slučaju br. KI194/20

Podnosilac

Korab Shasivari

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Rev. br. 423/2019 od 10.juna
2020. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Korab Shasivari iz Đakovice (u daljem tekstu: podnosilac zahteva). Podnosioca zahteva zastupa Vehbi Halili, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude Vrhovnog suda Rev. br. 423/2019 od 10.juna 2020. godine, u vezi sa presudom Ac.br.3943/17, Apelacionog suda od 26.aprila 2019. godine.
3. Podnosilac zahteva je osporenu presudu primio 1. septembra 2020. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedene presude Vrhovnog suda, kojom su navodno podnosiocu zahteva povređuju osnovna prava i slobode zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] i članom 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu EKLjP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 29. decembra 2020. godine, Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) primio je zahtev podnosioca.
7. Dana 30. decembra 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Arta Rama Hajrizi (predsedavajuća), Gresa Caka Nimani i Safet Hoxha (članovi).
8. Dana 15. januara 2021. godine, Sud je obavestio advokata podnosioca zahteva o registraciji zahteva.
9. Istog dana Sud je obavestio Vrhovni sud o registraciji zahteva. Takođe je istog dana tražio od Osnovog suda dokaz kada je osporena presuda Vrhovnog suda uručena podnosiocu zahteva.
10. Dana 21.januara 2021. godine, Osnovni sud je poslao dokaz o uručenju osporene presude Vrhovnog suda podnosiocu zahteva.
11. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5. člana 114. [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12 (Izbor predsednika i zamenika predsednika) Poslovnika o radu, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za predsednicu Ustavnog suda. Na osnovu stava 4 pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda utvrđeno je da će sudija Gresa Caka-Nimani preuzeti funkciju predsednice Suda

nakon završetka mandata aktuelne predsednice Suda Arte Rama-Hajrizi, 25. juna 2021. godine.

12. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 9. (Prevremeni istek mandata) Zakona i pravila 7 (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika o radu, sudija Bekim Sejdiu je podneo ostavku na mesto sudije pred Ustavnim sudom.
13. Dana 27. maja 2021. godine, predsednica Suda, Arta Rama-Hajrizi, je odlukom br. KI194/20, imenovala sudiju Selvete Gërzhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca umesto sudije Bekima Sejdiua nakon njegove ostavke.
14. Dana 31. maja 2021. godine, predsednica Suda, Arta Rama-Hajrizi, je odlukom Nr.KK160/21 odredila da sudija Gresa Caka-Nimani bude imenovana za predsedavajuću u Većima za razmatranje u slučajevima gde je imenovana za članicu Veća, uključujući i trenutni slučaj.
15. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava 4, pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsednice Suda, dok je na osnovu tačke 1.1 stava 1, člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednica Arta Rama-Hajrizi okončala mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
16. Dana 28. juna 2021. godine, predsednica Suda, Gresa Caka-Nimani, je donela odluku Nr.K.SH.KI194/20, kojom prethodnu članicu veća za razmatranje Artu Rama-Hajrizi, zamenjuje u njenoj ulozi člana Veću za razmatranje sa sudijom Bajramom Ljatifićem.
17. Dana 21.jula 2021 godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno glasova iznelo preporuku Sudu da je zahtev neprihvatljiv.

Pregled činjenica

18. Na osnovu spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva bio carinski službenik Carine Kosova, i da je dana 11.jula 2007. godine u saradnji sa drugim carinskim službenikom zloupotrebljavajući službeni položaj, omogućio jednom fizičkom subjektu da izvrši uvoz carinske robe na teritoriju Kosova, bez sprovođenja carinskih procedura.
19. Disciplinska komisija Carinske službe sprovela je disciplinski postupka protiv podnosioca zahteva zbog osnovane sumnje da je izvršio povredu „*Kodeksa ponašanja, član 3. 1., pod tačka 1. i član 15. 3., pod tačke 4., 7. i pod tačka 14. 8., postupci koji su kažnjivi po Aneksu 1., kategorija 1., tačke 5. i 13., kategorija 2., tačka 9. Pravilnika o disciplinskim procedurama Carinske službe kao i povredu radnih obaveza određenih po Kodeksu ponašanja za službenike Carinske službe...*“
20. Dana 23.avgusta 2008. godine, Disciplinska Komisija Carinske službe, donela je odluku 234, kojom se podnosiocu zahteva izriče disciplinska meru „*Isključenje (udalžavanje) sa posla*“. U obrazloženju odluke Disciplinska komisija je navela:

Tokom disciplinskog postupka je utvrđeno „da je Okrivljeni carinski službenik izvršio nečasne postupke i postupio je u suprotnosti sa Kodeksom ponašanja, konkretnije je izvršio povredu Kodeksa ponašanja, člana član 3. 1., pod tačka 1. i član 15. 3., pošto to nije časno i profesionalno ponašanje i izvršio je zloupotrebu službenog položaja. Pod tačku 4., pošto nije primenio Carinski kodeks i odrebe Kodeksa ponašanja. Pod tačku 7., pošto je zloupotrebio službene informacije obezbeđene tokom službenog zadatka, i pod tačku 14. 8., pošto je zloupotrebio mobilni telefon tokom službenog radnog vremena, postupci koji su kažnjivi po Aneksu 1., kategorija 1. tačke 5. i 13., kategorija 2., tačka 9. Pravilnika o disciplinskim procedurama Carinske službe, stoga je Disciplinska komisija na jednoglasan način izrekla disciplinsku meru udaljavanje sa posla, smatrajući da je ova mera proporcionalna sa dokaznom moći predstavljenih dokaza i sa ličnom odgovornošću osumnjičenog službenika“.

21. Dana 11.septembra 2008. godine, odluku 234, o suspenziji sa posla podnosioca zahteva je potpisao Generalni direktor carine, čime je odluka o suspenziji postala pravosnažna.
22. Disciplinska komisija Carinske službe je nastavila sa vođenjem postupka protiv podnosioca zahteva, što je rezultiralo i činjenicom da je 23.septembra 2008. godine, donela i odluku o Otpuštanju (otkazu) podnosioca zahteva sa posla.
23. U obrazloženju odluke Disciplinska Komisija Carinske službe stoji: „Disciplinska komisija (ne ulazeći u krivičnu odgovornost osumnjičenog carinskog službenika) u dovoljnoj meri je utvrdila da je osumnjičeni carinski službenik, zloupotrebljavajući službenu dužnost, dana 11.07.2007. godine je omogućio jednoj fizičkoj osobi (stranka) da preko carinskog ulaza aerodroma, unosi robu bez kontrole a da ne podležu obavezama i carinskim postupcima.

Okrivljeni službenik Korab Shasivari izvršio je nečasne radnje i postupio je u suprotnosti sa Etičkim kodeksom, konkretnije prekršio je Etički kodeks član 3.1, pod tačka 1 i član 15.3, pošto se nije ponašao časno i profesionalno i zloupotrebio je službenu dužnost. Pod tačka 4, pošto nije sproveden Zakonik o carinama i odredbe etičkog kodeksa. Pod tačka 7, pošto je zloupotrebio zvanične informacije osigurane tokom službene dužnosti i pod tačka 14.8. pošto je zloupotrebio mobilni telefon tokom zvaničnog službenog radnog vremena, radnje ove kažnjive prema Aneksu I. kategorija 1, tačka 5 i 13 i kategorija 2, tačka 9 Uredbe o disciplinskim postupcima Carinske službe“.

24. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Generalnom direktoru carine na odluku 234 Disciplinska komisija Carinske službe.
25. Dana 30.oktobra.2008. godine, Generalni direktor carine je odbio žalbu podnosioca zahteva i potpisao odluku 367 o Otpuštanju (otkazu) podnosioca zahteva sa posla.
26. Sud u spisima predmeta takođe primećuje da je Javno tužilaštvo pokrenulo krivični postupka protiv podnosioca zahteva i drugih lica, i da je taj postupka okončan na način što je Opštinski sud doneo odluku o odbacivanju optužbe protiv podnosioca zbog apsolutne zastarelosti krivičnog gonjenja..

27. Imajući u vidu takav ishod krivičnog postupka, podnosilac zahteva je pred Osnovnim sudom podneo tužbu protiv Carine Kosova u kojoj je tražio poništavanje odluke 234, o suspenziji sa posla Disciplinske komisije Carinske službe, i odluke 367 o prekidu radnog odnosa generalnog Direktora carine
28. Dana 30.maja.2014.godine Osnovni sud je doneo presudu C.br. 949/13, kojom je u potpunosti usvojio kao osnovan tužbeni zahtev podnosioca, čime je i poništio odluke Disciplinske komisije Carinske službe br. 324 od 26.septembra.2009. godine, i 367 od 30.oktobra 2008. godine. Istom presudom obavezao je Carinu Kosova *„da u vremenskom roku od sedam dana od prijema presude, tužioca vrati na posao i radne zadatke – šefsmene, prema stupnju D-7, sa svim pravima iz radnog odnosa“*.
29. U obrazloženju presude Osnovnog suda stoji *„Iako Zakon o radu daje ovlašćenje poslodavcu da u određenim uslovima u članu 70. prekine radni odnos zaposlenom, ovo se ne može podrazumevati kao pravo poslodavca da postupa na arbitraran način prema zaposlenima. Štaviše, prvom presudom suda u krivičnom postupku je utvrđeno da tužilac nije kriv za krivično delo za koje je optužen, stoga, iz ovoga, sud ocenjuje da prekid radnog odnosa takođe nije zasnovana i argumentovana odluka, odnosno odluka za prekid radnog odnosa je zasnovana na pretpostavke, stoga iz ovih ocena, sud je odlučio da odluke tužene o prekidu radnog odnosa tužiocu poništi i ujedno obavezuje tuženu da tužioca vrati na posao sa svim pravima i dužnostima iz radnog odnosa“*.
30. Opunomoćena zastupnica Carine Kosova, u zakonskom roku je podnela žalbu Apelacionom sudu zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se pobijana presuda preinači ili ukine i stvar vrati na ponovno suđenje.
31. Dana 18.aprila 2016.godine, Apelacioni sud je doneo rešenje Ac.br. 3414/2014, kojim je ukinuo presudu C.br. 949/13 od 30.maja 2014. godine Osnovnog suda i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.
32. U obrazloženju rešenja stoji: *„Apelacioni sud Kosova za sada ne može primiti kao pravičnom i zakonitom presudu prvostepenog suda jer ocenjuje da je prvostepeni sud tokom razvijenog postupka u ovoj parničnoj stvari, izvršio bitno kršenje odredbe člana 182. stav 2, tačka n) ZPP-a, zbog kojih se presuda kao takva ne može preispitati i istovremeno materijalno pravo je pogrešno primenjeno jer takva presuda je kao posledica pogrešne primene odredbi člana 70. Zakona o radu.*

Nejasnoća izreke stoji u činjenici da dok se u izreci usvaja tužbeni zahtev tužioca i poništavaju se sporne odluke tužene, u njegovom obrazloženom delu od strane prvostepenog suda se ne daju konkretni razlozi o odlučujućim činjenicama koje su podstakli prvostepeni sud da donosi jednu takvu odluku. Dakle, u obrazloženom delu pobijane presude, sporne odluke tužene se uopšte ne pominju i uopšte se ne obrazložu. U tom pogledu, izreka presude rezultira da je u

suprotnosti sa navedenim obrazloženjem, zato predstavlja i bitno kršenje gore navedenih zakonskih odredbi.“

33. Dana 31.marta 2017. godine, Osnovni sud je u ponovljenom postupku doneo presudu C.br.901/16, kojom je odobrio tužbeni zahtev podnosioca zahteva u celosti, poništio odluku 324, od 26.septembra.2009. godine, i 367 od 30.oktobra 2008. godine, pri čemu je obavezao tužena da u roku od sedam dana od dana prijema ove presude tužioca vrati na posao i radne dužnosti - šefa smene, prema stepenu D-7, ili na drugim dužnostima koje odgovaraju njegovoj profesionalnoj kvalifikaciji i random iskustvu.
34. U obrazloženju presude Osnovni sud je naveo: *“Uzimajući u obzir da u vreme donošenja odluke Disciplinske komisije za izricanje disciplinske mere – prekid radnog odnosa, kao važeći zakon je bio Osnovni zakon o radu, proglašen Uredbom UNMIK-a 2001/27 i Zakonom o osnovnim pravima iz radnog odnosa (1989), pa na osnovu okolnosti slučaja sud nalazi da je tužena postupala i u suprotnosti sa odredbom člana 67. stav 1. i 2. Zakona o osnovnim pravima iz radnog odnosa, koja odredba u relevantnom delu predviđa: pokretanje disciplinskog postupka propisano je na šest meseci od dana kada se sazna za povredu radnih dužnosti, odnosno u roku od godinu dana od dana kada je prekršaj počinjen;...”*

„[...] budući da je odluka o prekidu radnog odnosa tužioca u suprotnosti sa članom 11. Osnovnog zakona i članom 67. Zakona o osnovnim pravima iz radnog odnosa, pa je iz navedenih razloga sud odlučio da usvoji tužbeni zahtev tužioca osnovanim i poništi odluku o disciplinskim merama organa prvog stepena (koju je ratifikovalo telo drugostepenog suda) kao nezakonitu. Budući da je kao rezultat nezakonite odluke tužilac otpušten, iz tog razloga je sud odlučio da primora tuženog da vrati tužioca u Carinu Kosova, na posao prema rangu i položaju u kojem je tužilac radio do izricanja disciplinske mere, ili na bilo kom drugom poslu koji odgovara istom stepenu i profesionalnoj obuci tužioca“.

35. Opunomoćena zastupnica Carine Kosova podnela je žalbu Apelacionom sudu na presudu Osnovnog suda C.br.901/16, navodeći kršenja odredbi parničnog postupka; pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se pobijana presuda preinači ili ukine i vrati na ponovno suđenje.
36. Dana 26.aprila 2019 godine, Apelacioni sud je doneo presudu Ac.br.3943/17, kojom je: u stavu I odobrio kao osnovanu žalbu tužene Carina Kosova, u stavu II izmenio presudu Osnovnog suda C. br.901 / 16, od 31.marta 2017. godine, u stavu III odbio je kao potpuno neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva za poništenjem odluke Carine Kosova br. 324 od 26.septembra 2009 godine i br. 367 od 30.oktobra 2008 godine.
37. U obrazloženju presude Apelacionog suda stoji: *„Apelacioni sud smatra da su postupci tužene zbog prekida radnog odnosa tužiocu u potpunosti legalne radnje u skladu sa članom 58. stav 1. tačka 1. Zakona o osnovnim pravima iz radnog odnosa, koji se odnosi na ozbiljne slučajeve neprimerenog ponašanja*

zaposlenih. U ovom slučaju, radnje tužioca koje je utvrdio disciplinski arbitar, kvalifikovane su kao radnje koje predstavljaju ozbiljnu povredu radnih dužnosti, za koje Apelacioni sud smatra da je mera koju je izrekao poslodavac srazmerna prirodi povrede, i prema tome je pravna mera. Dakle, u slučaju otkaza tužioca, poslodavac je do otkaza u potpunosti primenjivao odredbe o disciplinskom postupku i primenjivao materijalno-pravne odredbe na odgovarajući način prema činjeničnom stanju utvrđenom u izveštaju Disciplinskog arbitra.“

Prvostepeni sud je pogrešno i nepotpuno primenio materijalno pravo kada je doneo odluku prema odredbi člana 67. st. 1. i 2. Zakona o osnovnim pravima iz radnog odnosa” [...] Apelacioni sud nalazi da se u članu 67. st. 3 Zakona o osnovnim pravima iz radnog odnosa, predviđa da: „Razvoj disciplinskog postupka zastareva pre isteka godinu dana od dana saznanja za povredu dužnosti i izvršioca prekršaja, odnosno nakon isteka 18 meseci od dana izvršenja povrede”. [...] Dakle, od datuma uzrokovanja kršenja (11.07.2007.) do (30.09.2008.) kada je ratifikovana mera otkaza sa posla, ceo disciplinski postupak je vođen i završen u roku od 18 meseci, kako je predviđeno u stavu 3 ovog člana, stoga nemamo zastare disciplinskog zahteva.”

38. Podnosilac zahtev je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda Ac.br.3943/17, navodeći kršenja odredbi parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava, sa predlogom da se presuda drugostepenog suda preinači tako da ostaje na snazi presuda prvostepenog suda.
39. Dana 10.juna 2020. godine, Vrhovni sud je doneo presudu Rev.br. 423/2019, kojom je reviziju podnosioca zahteva protiv presude, Ac.br. 3943/2017, Apelacionog suda, odbio kao neosnovanu.
40. U obrazloženju presude Vrhovni sud je naveo: „Vrhovni sud ocenjuje da je odluka o prekidu radnog odnosa tužioca zakonski pravilna jer je tužilac izvršio kršenje gore navedenih odredbi Etičkog kodeksa. Odluka Disciplinske komisije o izricanju disciplinske mere je doneta na osnovu člana 12.4, podtačka 9 Administrativnog uputstva br. 56/2008 od 30.01.2008. godine o Disciplinskim procedurama, gde se predviđa da za kršenje Etičkog kodeksa zaposlenom se može izricati disciplinska mera otkaz sa posla.

Vrhovni sud takođe ocenjuje da je odluka o prekidu radnog odnosa doneta na osnovu određenog postupka Administrativnog uputstva br. 56/2008 o Disciplinskim procedurama, odgovornost tužioca je utvrđena od Disciplinske komisije omogućivši da se tužilac izjasni što se tiče kršenja radnih zadataka. Ovaj sud takođe prihvata kao pravilan pravni stav drugostepenog suda da vođenje disciplinskog postupka prema tužiocu nije zastarelo u smislu člana 67. stav 3 Zakona o osnovama svojinskopravnih odnosa jer, disciplinski postupak prema tužiocu je započeo i održan je u roku od 18 meseci, tužilac je kršenje radnih zadataka izvršio 11.07.2007. godine, a odluka za njegovo isključenje iz radnog odnosa je doneta 30.09.2008. godine.

Iz ovoga proizilazi da je drugostepeni sud pravilno ocenio da je tužilac odgovoran za kršenje radnih zadataka.“

Navodi podnosioca zahteva

41. Podnosilac je u zahtevu sve svoje navod o povredama Ustava i EKLJP, obrazložio samo u jednom paragrafu sledeće sadržine:

„Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 423/2019 od 10.06.2020. god., jer povređuje njegova prava zagaranтовana članom 31. – Pravo na pravično i nepristrasno suđenje, članom 49. – Pravo na rad i obavljanje profesije i članom 55. – Ograničenje prava i osnovnih sloboda Ustava Republike Kosovo u vezi sa članom 6., Pravo na pravično suđenje Evropske konvencije za ljudska prava i slobode i njihove zaštite, kao i načela „reformatio in peius“ i „res judicata“.

42. Što se tiče zahteva pred sudom, podnosilac zahteva je naveo:

„Ja kao bivši radnik Carina Republike Kosovo, nepravedno sam udaljen sa posla, i zahtevam od Ustavnog suda:

1. Vraćanje moje stvari na nultu tačku kod sudova koji su povredili zakon i Ustav Republike Kosovo i preporuku od Ustavnog suda za moj povratak na radno mesto, plaćanje svih isplata od dana udaljavanja sa posla i sve do dana izvršenja, plaćajući i izgubljeni dobit i bankarsku kamatu.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

43. Sud prvo ocenjuje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.
44. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

45. U nastavku, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Zakonom. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47. (Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagaranтовana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48.
(Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49.
(Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

46. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu Vrhovnog suda Rev. br. 423/2019 od 10.juna 2020. godine. Podnosilac zahteva je takođe naveo prava i slobode za koje tvrdi da su mu povređeni, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u skladu sa rokovima određenim u članu 49. Zakona.
47. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u stavu (2). pravila 39. (Kriterijum o prihvatljivosti) Poslovnika. Pravilo 39 (2) Poslovnika utvrđuje uslove na osnovu kojih Sud može razmatrati zahtev, uključujući i uslov da zahtev nije očigledno neosnovan. Pravilo 39 (2) konkretno propisuje:

Pravilo 39.
(Kriterijum o prihvatljivosti)

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

48. Ovo pravilo, na osnovu sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), ali i sudske prakse Suda, omogućava poslednje pomenutom da proglasi zahtev neprihvatljivim kao “očigledno neosnovan” u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, “očigledno neosnovani” zahtevi se mogu svrstati u četiri zasebne grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi “četvrtog stepena”; (ii) navodi kategorisani kao “očigledni ili evidentni nedostatak povrede”; (iii) “nepotkrepljeni ili neobrazloženi zahtevi”; i na kraju, (iv) “konfuzni i nejasni navodi” (vidi, tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao “očigledno neosnovan”, i specifičnosti četiri gore navedene kategorije navoda kvalifikovanih kao “očigledno neosnovani”, vidi presudu ESLJP *Kemmache protiv Francuske*, Aplikacija br.17621/91, od 24.novembra 1994 godine, stav 44, Vidi odluku ESLJP *Nikola Ivanov GALEV i ostali protiv Bulgarske*, Aplikacija

br.18324/04, od 29.septembra 2009 god, vidi presudu ESLJP *Trofimchuk protiv Ukrajne*, Aplikacija br. 4241/03, od 28.januara 2011. god).

49. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno ocenjujući da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na odgovarajuće navode podnosioca zahteva, u čijoj će oceni, Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojom je na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna ljudska prava i slobode zagarantovane Ustavom.
50. Sud podseća da su okolnosti konkretnog slučaja povezane sa tužbenim zahtevom koji je podnosilac zahteva podneo Osnovnom sudu radi poništenja odluka Disciplinske Komisije Carine Kosova, na osnovu kojih je njemu izrečena disciplinska mera prekida radnog odnosa, kao i povratak na radno mesto. Odluke Disciplinske Komisije Carine Kosova bile su predmet sudske kontrole, pri čemu je prvo, Osnovni sud usvojio tužbeni zahtev podnosioca kao osnovan i poništio odluke Disciplinske Komisije Carine Kosova o prestanku radnog odnosa, pri čemu je naložio da se on vrati na radno mesto. U žalbenom postupku, Apelacioni sud je poništio presudu Osnovnog suda, izmenio je na način da je tužbeni zahtev podnosioca zahteva za poništenjem odluka Disciplinske komisije Carine Kosova o prestanku radnog odnosa odbio kao neosnovan. Takođe je i Vrhovni sud u revizionom postupku odbacio zahtev za reviziju podnosioca zahteva, pri tome nalazeći da je presuda Apelacionog suda pravična i zakonita.
51. Podnosilac zahteva, kao što je prethodno objašnjeno, osporava upravo presudu Vrhovnog suda u vezi sa presudom Apelacionog suda kojom je poništena i promenjena presuda Osnovnog suda, pri tome navodeći povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], člana 49 [Pravo na rad i obavljanje profesije] i člana 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava, kao i člana 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP.
52. Međutim, u zahtevu, Sud nije našao konkretne navode kojima podnosilac zahteva obrazlaže povrede navedenih članova ustava kao ni navode o povredi načela „*reformatio in peius*“ i „*res judicata*“ čime on Sud dovodi u poziciju da on ispred sebe nema izgrađene navode naspram kojih bi Sud mogao da ispita mogućnost postojanja povreda članova ustava na koje se podnosilac pozvao u zahtevu.
53. Imajući to u vidu, Sud na osnovu svoje sudske prakse i sudske prakse ESLJP-a, ocenjuje da navodi podnosioca zahteva predstavljaju „*nepotkrepljene ili neobrazložene*“ navode. To stoga što je podnosilac zahteva samo pomenuo povredu članova Ustava, ne pružajući bilo kakvo obrazloženje i ne potkrepljujući svoje navode u pogledu načina na koji je osporena presuda Vrhovnog suda, uključujući i presudu Apelacionog suda, mogle rezultirati povredom njegovih osnovnih prava i sloboda zagarantovanih članovima 31. i 55. Ustava.
54. Sud podseća da je dosledno naglašavao da samo pominjanje određenog člana Ustava, bez jasnog i relevantnog obrazloženja o tome kako je to pravo povređeno, nije dovoljno kao argument za aktiviranje zaštitnog mehanizma koji pružaju Ustav i Sud, kao institucija koja vodi računa o poštovanju ljudskih prava i sloboda

(vidi, u ovom kontekstu, slučajeve Suda KIO2/18, podnosilac *Vlada Republike Kosovo* [Ministarstvo životne sredine i prostornog planiranja], rešenje o neprihvatljivosti od 20. juna 2019. godine, stav 36; i KIO5/19, podnosilac *Ruzhdi Bejta*, rešenje o neprihvatljivosti od 8. oktobra 2019. godine, stavovi 30-31; vidi presudu ESLJP *Trofimchuk protiv Ukrajne*, Aplikacija br. 4241/03, od 28. januara 2011. god).

55. Sud, takođe, podseća da je na osnovu člana 48. Zakona i stavova (1) (d) i (2) pravila 39. Poslovnika i svoje sudske prakse, dosledno naglašavao (i) da su stranke dužne da tačno razjasne i adekvatno iznesu činjenice i navode, i takođe (ii) da u dovoljnoj meri dokažu i potkrepe svoje tvrdnje o povredi ustavnih prava ili odredbi. Sud smatra da u okolnostima konkretnog predmeta to nije slučaj.
56. Shodno tome, Sud utvrđuje da su navodi podnosioca zahteva o povredi članova 3, 24, 31. i 54. Ustava, "*nepotkrepljeni ili neobrazloženi navodi*", i samim tim neprihvatljivi kao očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je utvrđeno stavom (2) pravila 39. Poslovnika.

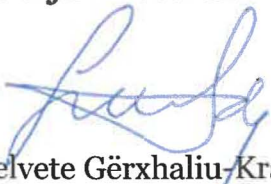
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20, 47. i 48. Zakona i pravilom 39 (2) Poslovnika, dana 21. jula 2021. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvete Gërzhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani